737/05

Den 5. december 2005 blev i sag nr. 65.961:

xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxx x x
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, påstår selskabet pligtig til at anerkende, at han har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at det anmeldte hændelsesforløb ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Klageren, der er socialpædagog på en døgninstitution, anmeldte den 12/12 2004, at han den 8/4 2003 havde pådraget sig en psykisk skade på sit arbejde. I vedlagt erklæring fra speciallæge i psykiatri dateret den 15/4 2004 er hændelsesforløbet beskrevet således:

> "Aktuelle arbejdsulykke fandt sted d. 8.4.2003 ca. kl. 21. Skadelidte befandt sig i dagligstuen sammen med nogle af beboerne og en kvindelig kollega. En tredje kollega var beskæftiget andetsteds. Skadelidte havde en bandage om hånden, fordi han nogle dage forinden havde fået foretaget en mindre operation. Beboeren kom ind og satte sig, hvorefter han ville undersøge bandagen på skadelidtes hånd. Da han ville til at tage bandagen af, forsøgte skadelidte via tegnsprog at gøre opmærksom på at det måtte han ikke. Beboeren reagerede ved at blive meget vred, og han havde et truende kropssprog. Han tog en stor ske, som han slog hårdt på sofaen

med, hvorefter han truede med at slå skadelidte med skeen. Kollegaen greb nu ind, idet hun forsøgte at distrahere beboeren, mens skadelidte i overensstemmelse med den vedtagne pædagogik ville til at gå ud af dagligstuen. Der gik imidlertid et stykke tid hvor beboeren forhindrede ham heri, samtidig med at han var meget truende og vred, og han forsøgte hele tiden at få fat i bandagen. Skadelidte kunne ikke komme ind på kontoret, og det endte med, at han måtte flygte ind på vagtværelset, hvor beboeren stod udenfor og holdt øje med om han kom ud. Skadelidte var meget chokeret, og hans kollega opfordrede ham til at tage hjem, hvorefter han ringede til sin hustru. Da hustruen kom for at hente skadelidte, blev han på ny forfulgt af beboeren udenfor bygningen, og han måtte løbe fra beboeren for at komme i sikkerhed."

I speciallægeerklæringen fremgår det, at klageren efter episoden har modtaget krisebehandling på Rigshospitalets Traumecenter, hvilket har gjort det muligt for ham at genoptage sit arbejde. Han har dog fortsat symptomer på posttraumatisk belastningsreaktion, hvilket er meget generende for ham såvel privat som i arbejdsmæssig henseende.

Arbejdsskadestyrelsen anerkendte forholdet som en arbejdsskade og fastsatte den 12/10 2004 klagerens varige mén til 15 %.

Ved skrivelse af 6/1 2005 afviste selskabet, at klageren havde været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Til støtte herfor anførte selskabet, at truende adfærd på klagerens arbejdsplads var almindeligt forekommende, og at klageren ikke havde været udsat for direkte legemsbeskadigelse.

Klageren har over for nævnet udtrykt utilfredshed med, at selskabet ikke mener, at han har været udsat for legemsbeskadigelse. Således anfører klageren bl.a.:

"Jeg har fortløbende angstanfald, hyppig søvnbesvær, spændinger og deraf følgende hovedpine og i forhold til tidligere er jeg mere trist og har mindre tålmodighed over for mine børn. Har isoleringsførelse overfor mine omgivelser. Efter arbejde går jeg direkte i seng, det virker som jeg mangler energi og derfor, jeg sover lidt for at kunne klare samværet med min familie."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 8/2 2005 bl.a.:

> "Som uddannet socialpædagog og ansat i en døgninstitution hvoraf nogle af beboerne er udviklingshæmmede, er G.A. uddannet til at håndtere udadreagerende beboere. Vi mener derfor ikke, at G.A. har været udsat for en usædvanlig situation i sit arbejde.
>
> …
>
> Under henvisning til denne vurdering fastholder vi vores afgørelse i sagen, hvilket betyder, at vi ikke kan anerkende den hændelse som G.A. var udsat for under udførelse af sit arbejde den 8. april 2003.
>
> Det er vores opfattelse, at den hændelse, som er overgået G.A., ikke kan betragtes som et ulykkestilfælde, som det defineres i vores vilkår."

Heroverfor anfører klageren i skrivelse af 28/4 2005 til nævnet:

> "Det er rigtigt, som Topdanmark påstår, at jeg i mit arbejde som socialpædagog oplever udadreagerende beboere, men hændelsen var ikke en normal hændelse. Det var en pludselig uventet hændelse. En episode der gik ud over mig, og som jeg stadig lider af. Altså en ulykke.
>
> Skadevolderen fastholdt mig fysisk. Han hev en forbinding af min nyopererede hånd. Pillede i mit sår. Da han fastholdt mig kunne jeg ikke komme væk. Jeg følte mig truet og magtesløs, samtidig med at jeg blev udsat for overgreb. Dette var ikke en i øvrigt almindeligt forekommende situation, man som socialpædagog kan forvente, eller en situation, som jeg er blevet uddannet til at håndtere. I øvrigt vil jeg nævne, at jeg i mine 13 år på arbejdspladsen, aldrig har været udsat for noget lignende.
>
> Efter ulykken var jeg tvunget til sygefravær i 2 måneder. Hvorefter jeg genoptog arbejdet på deltid, med opfølgning fra psykologbistand fra Rigshospitalets Krisepsykologiske Enhed. Jeg var i krisepsykologisk behandling i 7 måneder.

Der var således ikke kun lidt forventeligt truende adfærd fra en beboer. Men tale om en gennemgribende traumatisk ulykke, der har haft afgørende indflydelse på mit helbred og velbefindende.

Jeg finder det dybt provokerende af Topdanmark, at påstå overgreb mod socialpædagoger er en del af deres job. Jeg er ikke uddannet til at tackle spontan vold fra hjerneskadede beboeres side.
I mit socialpædagogiske arbejde har jeg ingen redskaber eller magtbeføjelser til at undgå en sådan spontan opstået ulykke."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**13 Hvilke skader er dækket**

**A** Direkte følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås legemsbeskadigelse, som rammer den forsikrede ufrivilligt gennem pludselig udefra kommende hændelse."

Nævnet udtaler:
Efter en vurdering af episoden den 8/4 2003 og de nærmere omstændigheder omkring denne er det nævnets opfattelse, at en skade som den, der er overgået klageren, ikke kan betegnes som et ulykkestilfælde, således som dette defineres i forsikringsbetingelserne.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann